nesou továrnu, jeden zelený, za nimi jdoucí, nese pytel peněz. Žena s dítkem stojí a pláče a kněz ji oslovuje: »Neplač, ale hlasuj pro »Slov. ludovou stranu.« Plakát byl, pokud st-l ví, prý censurován a nebyl zabaven. V řízení se st-l hájil také tím, že jde o plakát volební. Nař. rozhodnutí uvádí v důvodech, že plakát zobrazuje lidi, odnášející továrnu ze Slov. do Čech; volební plakát to nebyl, ježto se neobmezil ve smyslu § 5 č. 2 cit. zákona na data, potřebná pro volbu, tedy na techniku a výkon volby; plakát byl však způsobilý, povzbuditi nenávist proti bratrské národnosti a oproti určité třídě obyvatelstva, pouliční rozšiřování jeho nesmělo tedy dle § 11 odst. 4 cit. zák. býti povoleno. Stížnost proti tomu hájí názor, že tu jde o plakát volební, k němuž dle § 5 č. 2 cit. zák. není třeba povolení.

Nss neshledal stížnost důvodnou:

Dle předpisů zákona (zák. čl. XIV : 1914) jest dovoleno vyvěsiti plakát jen s povolením úřadu; z předpisu vyňaty jsou jen plakáty volební, t. j. dle § 5 odst. 2 č. 2 tiskové výrobky, jichž se užívá při volbách, obmezuje-li se obsah jejich na data potřebná pro volby. Dle popisu ve spisech obsaženého nemá plakát, o který jde, tyto vlastnosti a neobmezuje se ve smyslu § 5 odst. 2 č. 2 cit. zákona na data potřebná k volbě. Nelze tedy seznati, že nař. rozhodnutí, pokládající onen plakát za plakát jiného druhu, nesprávně posoudilo skutkovou podstatu.

Neměl-li st-l — jak není popřeno — povolení k uveřejnění a rozšíření tohoto plakátu, byl právem uznán ve smyslu zákona vinným přestupkem neoprávněného rozšiřování onoho plakátu a nelze proto v nař. rozh. seznati nezákonnosti.

Č. 5464.

Státní zaměstnanci. — Vojenské věci: * Podkladem pro nárok na započet válečných půlletí pro postup do vyšších požitků podle § 13 č. 3 vl. nař. č. 666/1920 v souvislosti s §em 12 č. 1 a §em 6, odst. A 1. b) zákona č. 195/1920 u poddůstojníků z povolání může býti jen doba odsloužená po absolvování povinné služby presenční.

(Nález ze dne 9. března 1926 č. 4821.)

Věc: Rudolf B. v P. proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska (min. taj. Emil Bláha) stran započtu válečných půlletí.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Nař. výnosem zamítl min. pro Slov. st-lovu žádost za započet válečných půlletí pro postup do vyšších požitků z těchto důvodů: »Maje 16 let byl jste dne 2. září 1910 jakožto plavčík zařazen do odborné školy býv. námořnictva. Dne 30. července 1912 byl jste jakožto titulární marsgast vyřazen a bylo Vám uloženo dosloužiti v presenční službě dobu, po kterou jste byl zařazen jakožto plavčík do odborné školy námořnictva. Podle platných předpisů trvala presenční služba 4 roky a ukončil jste, jak též v přepisu listu kmenové knihy jest správně poznamenáno, zákonitou služ. dobu dne 31. prosince 1916. Ježto jste však byl povinen za dobu jakožto plavčík ztrávenou dosluhovati dva roky v pres. službě, vypršela vaše pres. služba teprve dne 31.

prosince 1918. Z uvedeného vyplývá, že jste stál ještě v roce 1918 v pres. službě a nebyl jste tudíž poddůstojníkem z povolání, pročež nemá též místa započet vál. půlletí podle bodu 3 §u 13 vl. nař. č. 666/1920.«

Rozhoduje o stížnosti, řídil se nss těmito úvahami:

Podle bodu 3 §u 13. vl. nař. č. 666/1920 v souvislosti s normou §u 12 bodu 1. a § 6. odst. A 1 b) zák. z 19. března 1920 č. 195 Sb. mohl by stěžující si poddůstojník po právu domáhati se započtu vál. půlletí pro postup do vyšších požitků za dobu léta 1914 a let 1915 až 1919 jen potud, pokud sloužil činně resp. v zajetí ve vlastnosti dobrovolně dále sloužícího poddůstojníka z povolání, a to v roce 1914 alespoň 4 měsíce, v létech ostatních alespoň po 6 měsících. O další službě dobrovolné lez pak mluviti, když skončila povinná služba presenční.

Stížnost potírá svrchu vytčený názor úřadu, že st-lova pres. služba trvala do dne 31. prosince 1918, takže jeho dobrovolná služba mohla započíti teprve po tomto termínu (skončila — jak mimosporno — zase již dne 28. května 1919, tedy po absolvování méně než 6 měsíců v tomto roce). Stížnost proti tomu tvrdí, že st-l byl již ode dne 1. ledna 1917 dobrovolně sloužícím poddůstojníkem z povolání, což vyvozuje z toho, že od té doby byly mu vypláceny požitky jakožto takovému a z toho, že se po převratu přihlásil dobrovolně do služeb čsl. republiky.

Ve skutečnosti však t ě m i t o okolnostmi n e m ů ž e býti podle zákona založena vlastnost dobrovolně sloužícího poddůstojníka, nýbrž podkladem pro nárok na započet podle svrchu cit. předpisů může býti u poddůstojníků z povolání jen doba odsloužená po absolvování povinné služby presenční. Ve příčině st-le, jak mezi stranami nesporno, končila normální 4letá služba pres. u námořnického tělesa dnem 31. prosince 1916, resp. podle výpočtu st-lova dnem 30. července 1916. Poněvadž však byl st-l povinen (§ 9 zák. z 5. července 1912 č. 128 ř. z.) doslužovati jakožto dobu služby presenční dvouletou dobu, kterou ztrávil jakožto plavčík na státní útraty při vzdělávání k námořnické službě z povolání, končila podle zákona jeho p o v i n n á služba vojenská nejdříve dne 30. července 1918 a neuplynula tedy po tomto termínu v roce 1918 doba šestiměsíční, kdežto v roce 1919 již dříve než po 6 měsících vystoupil st-l vůbec z vojska, takže ani za tato období mu podle toho, co bylo svrchu uvedeno, nepřísluší nárok na započet válečných půlletí.

Č. 5465.

O b e c n í v o l b y: Exekuční návrh a úřední povolení exekuce pro státní daně s příslušnými obecními přirážkami může upomínku ve smyslu § 5. č. 2 ob. řádu vol. nahraditi jen tehdy, jestliže vyhovuje náležitostem upomínky takové, totiž je-li vyznačen druh a obnos dlužné dávky obecní.

(Nález ze dne 9. března 1926 č. 4856.)

P r e j u d i k a t u r a: Boh. 214, 4421 adm. a j.

V ě c: František K. ve Ž. (adv. Dr. Jan Kvíčala z Prahy) proti zemské správě politické v Brně (za zúč. Dr. Jana K. a Jana Z. adv. Dr. Jan Renner z Prahy) o volitelnost do obecního zastupitelstva.